

sket i den seneste Tid. Det kan aldrig være Meningen, at vi ville den Vej, og derfor er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører, naar han har fremstillet Sagen paa den Maade, han har gjort, thi vi maa til en anden Ordning af denne Sag.

Det er disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at gøre. Jeg tror ikke, det er i Landbrugets sande Interesse at gaa den Vej, at kun de københavnske Pengemænd skulle regere hele Landet over, og at det er dem, vore Andelsforetagender skulle gaa til. Vi have haft det Tilfælde, det ved jeg bestemt, at en saadan Bank har haft indtil 25 pCt. et Aar. Er det da Meningen, at de københavnske Rigmænd og Millionærer skulle skovle alle disse Procenter til sig? Det tror jeg ikke, og derfor tror jeg heller ikke, vi behøve at være uenige. Naar vi komme til at tale ganske roligt om Sagen, er jeg vist ikke saa overmaade uenig med det ærede Medlem. Men naar han vil fortælle, at Sparekasserne gaa rabundus og ingen Penge kunne faa, naar Forholdet bliver ved at fortsættes, som det er nu, er den Sparekasse, som det ærede Medlem har med at gøre, det allerbedste Vidnesbyrd om, at det ikke er Tilfældet. Den bugner jo af Penge i dette Øjeblik. Derfor kan jeg fuldt ud slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelse og haabe, at vi maa faa en Ændring, der maa tilfredsstille alle Parter, og hvorved vi først og fremmest kunde opnaa, at de københavnske Millionærer ikke erobre det ganske Land. Det kunde maaske blive Tilfældet, hvis vi fulgte det ærede Medlem for Bogense.

Ordføreren (*J. Jensen* [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Jeg tror egentlig, at der er meget, hvori jeg er enig med det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal), og hvis vi stode lige over for Spørgsmaalet om en endelig Ordning af Forholdet mellem Banker og Sparekasser, tror jeg ikke, at det vilde blive vanskeligt at naa en Ordning, som baade han og jeg vilde være tilfredse med. Men det, her er Tale om, er, at nu er en Gang Stillingen, som den er. Der er ingen Grund til at strides om, hvorvidt den ene eller den anden Fortolkning har været rigtig, om det har været klogt eller uklogt, at man i 1880 gik til de Bestemmelser, der den Gang blev satte ind i § 11. Det er nu en Gang Stillingen. Ikke heller kan det bebrejdes nogen, at der er en Del Banker, som indtil Udgangen af 1910 have en Ret, der ikke kan tages fra dem. Det maa vi

vel være enige om, at det kan ikke gøres, selv om vi blive enige om en Lov i saa Henseende. Naar nu en Gang Stillingen er denne, mener jeg, at det egentlig er resultatløst at komme ind paa en Diskussion om, hvad der i Princippet maa anses for at være det heldigste, naar Talen er om Forholdet mellem Banker og Sparekasser. Derfor skal jeg ikke komme dybere ind paa de ret udførlige Bemærkninger, som det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds kom med. Det, jeg har sagt nu, og som er blevet bekræftet af det ærede Medlem for Ribe, og som jeg har sagt ikke alene paa egne Vegne, er kun, hvad i alt Fald en hel Del af Finansudvalget har tænkt sig om Maaden, hvorpaa man kunde komme ud over de Tilstande, som nu en Gang eksistere. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg allerede har sagt i saa Henseende. Jeg vil kun sige, at jeg tror ikke paa det ærede Medlems Spaadom, naar han gaar ud fra, at en saadan Lov, som altsaa gav alle Banker den samme Stilling indtil Udgangen af 1910, skulde medføre, at der blev Jag efter at oprette Banker, ikke heller, at det skulde føre med sig, at Sparekasserne derved fik Dødsstødet — jeg tror, at det ærede Medlem brugte dette Udtryk.

En Bemærkning af det ærede Medlem for Esbjerg giver mig Anledning til — jeg haaber at kunne sige det — at slutte Finanslovens 2den Behandling med en Udtalelse i Tilslutning til, hvad jeg begyndte med: Det er jo ikke nok, at Finansudvalget har Villien til at gøre noget, vi maa, som jeg har sagt ved Begyndelsen, og som jeg nu siger til Slutningen, huske paa, at det er ikke Finansudvalget, som er lovgivende. Finansudvalget kan kun forbedre, eventuelt i nogen Grad være vejledende, men selv om vi havde baade Villie og maaske ogsaa Evne til at komme til Bunds i alle de Sager, som hænge sammen med Konsulatafgifterne, er ikke dermed den endelige Lov vedtagen her i Tinget.

Aadal: Det lod til, at det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk) mente, at min Interesse for Sparekasserne skyldtes nærmest personlige Hensyn. Jeg er heldigvis saadan stillet, at jeg ser lidt længere ud end til det Pengeinstitut, hvor jeg er i Bestyrelsen. Jeg ser paa, hvad der i det hele taget gavner Landet, og dette lader jeg blive bestemmende for mig. Det ærede Medlem omtalte, at man hos os ikke vidste, hvor man skulde